

der maatte skabes Enighed om Sagen, at det ikke kunde nytte noget, at et enkelt Parti forsøgte — ej heller at Regeringen forsøgte — at trumfe noget igennem. Der var ikke her noget Princip. Hvor var Grænsen? Ingen kunde angive den, og dog maa der sættes en Grænse. Regeringen satte den noget højere, end Højre nu har foreslaaet, men allerede Højres Grænse, som er lavere, synes uoverkommelig for andre. Men naar man er inde paa den Art Grænsespørgsmaal, saa bliver man nødt til at bøje sig, og det har jeg altsaa maattet gøre.

Det ærede Medlem (Poul Rasmusen) sagde, at da jeg var Medlem af Oppositionen her i Tinget, stillede jeg Ændringsforslag ved alle Lejligheder. Deri tager det ærede Medlem fejl. Jeg har aldrig været med til at stille mange Ændringsforslag, især, ikke paa et Tidspunkt, da jeg vidste, at jeg ikke kunde gennemføre dem. Jeg har været Medlem af dette høje Ting i mange Aar, hvor jeg var det eneste Medlem af det radikale Parti her i Salen, og da stillede jeg ikke Ændringsforslag, af den simple Grund, at det vilde være en tom Demonstration. Det har jeg derfor ikke indladt mig paa. Jeg har mange Gange i Udvalg forsøgt at faa Ændringer indført i Lovforslag, og det er, selv da jeg var alene, undertiden lykkedes mig. Men jeg har ikke demonstreret ved at stille Ændringsforslag ved alle mulige Lejligheder. Imidlertid har jeg sagt, at den foreliggende Sag er en ganske særlig Sag, og det ved det ærede Medlem jo godt, jeg har Ret i. Det ærede Medlem ved, at vi saa at sige aldrig har haft en saadan Sag til Behandling; for naar har vi haft en Verdenskrig, under hvilken vi skulde yde Dyrtidshjælp til de lavere stillede Tjenestemænd, pensionsberettigede Arbejdere og Lærere og Lærerinder, som dette Lovforslag drejer sig om? Det har vi aldrig haft, og der foreligger derfor her et ganske ekseptionelt Tilfælde. I dette Tilfælde har jeg ment, at Enighed maatte bringes til Veje, og har gjort alt for at bringe denne Enighed til Veje, hvad ogsaa er lykkedes mig i Folketinget. Særstandpunkter er der ikke nogen Brug for; for hvad fører de til? Jeg tror ikke, at det Forslag, som Højre har stillet, bliver vedtaget i denne Sal. Naar der er Flertal imod det i Udvalget, gaar jeg ud fra som sandsynligt, at der ogsaa er Flertal imod det i Salen — jeg tænker, at det ærede Medlem i alle andre Tilfælde vilde ræsonnere akkurat som jeg —, og saa me-

ner jeg, at Højre har foretaget noget, som ikke kan kaldes andet end en tom Demonstration. Jeg vil ikke tillægge den en politisk Hensigt, man kan jo aldrig diskutere Folks Hensigter, man maa lade Motiverne gaa fri, og naar det Forslag, der er fremkommet fra Højre, nu stemmes ned her i Salen, vil jeg gaa ud fra, at der ingen politisk Motivering var for det. Men hvad det ellers skal nytte til, hvis det ikke skal nytte noget politisk, begriber jeg ikke.

Poul Rasmusen: Den højtærede Minister fortolkede mine Udtalelser urigtigt. Han vilde give det Udseende af, at jeg havde talt om, hvad man her i dette Ting kunde blive enig om, men jeg har kun talt om, hvad man her kunde blive enig om med Dele af Regeringspartierne. Jeg ved saa overmaade godt baade fra første Behandling og fra Forhandlingen i Udvalget, at med det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) var der ikke Tale om at blive enig om noget, der afveg i nogen synderlig Grad fra det foreliggende Lovforslag. Men det ærede 5te Medlem for 6te Kreds har hidtil ikke haft saa stor Magt, at han havde Flertal her i Tinget. Nu viser det sig, at naar det ærede 5te Medlem for 6te Kreds i Udvalget siger: Jeg gaar ikke længere, vil Følgen deraf være, at Regeringspartierne heller ikke vil rokke sig en Tomme. Naar den højtærede Minister vil henvise til, at det er særegne Forhold, her foreligger, saa er det ganske vist en særegen Tid, vi lever i, men dermed følger dog ikke, at man ikke skulde kunne stille Ændringsforslag til og søge i saa høj Grad som muligt at indvirke paa et Lovforslag af denne Art, navnlig da det vel er den højtærede Ministers Mening at søge at skabe en Ordning, hvorefter der kan blive nogenlunde Ro. Naar det har været den højtærede Ministers Mening, og naar han har ment at naa dette bedst ved at strække sig saa langt, som han gjorde i sit oprindelige Lovforslag, saa mener jeg, at vi kun støtter den højtærede Minister. Dette skulde da være det, som den højtærede Minister kunde kalde en politisk Hensigt. Vi støtter ham ved at søge at hjælpe ham nærmere hen til det Lovforslag, som han selv har forelagt. Anden politisk Hensigt kan der ikke ligge i vort Forslag.

Den højtærede Minister talte saa om, at Tjenestemændene kunde dog ikke, fordi et Lovforslag blev forelagt, tro, at det vilde blive gennemført. Men Regeringen er dog i høj Grad en parlamentarisk Regering,